

MOTTO:

„COPILUL TREBUIE PRIMIT CU RESPECT, CRESCUT CU IUBIRE ȘI APOI LĂSAT ÎN LIBERTATE DEPLINĂ.”

RUDOLF STEINER

ROLUL CONSILIERII PĂRINȚILOR CARE AU COPII CU CERINȚE EDUCATIVE SPECIALE (CES)

**PROF. ÎNV. PRIMAR
URSU MIOARA CARMEN
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.1 SAT ALBEȘTI**

Familia are un rol deosebit de important în identificarea, în fază incipientă, a copiilor care prezintă cerințe educative speciale (CES).

Modalitățile prin care membrii familiei pot cunoaște primele manifestări ale deficienței, pe care o poate avea copilul, sunt multiple. În primul rând, **observația** atentă a tuturor reacțiilor copilului, încă din primele zile de viață. Apoi, **convorbirea**, care reprezintă o conversație, prin intermediul căreia se pot obține informații despre interesele, trăirile afective ale copilului, despre motivele comportamentului și atitudinii sale. Sunt și alte metode prin care se poate recunoaște copilul cu cerințe educative speciale (CES). Indiferent de tipul deficienței, stabilirea unui diagnostic diferențial constituie primul pas în adoptarea de strategii de intervenție în educația și asistența copilului cu cerințe educative speciale (CES). Acest diagnostic se stabilește de către specialiști, dar familia este cea care trebuie să demareze procesul de rezolvare a problemelor copiilor cu cerințe educative speciale (CES). Pe tot acest parcurs, familia are nevoie de consiliere din partea specialiștilor, pentru a depăși eventualele obstacole, care pot apărea pe drumul dificil de creștere, îndrumare și comunicare cu un astfel de copil.

Ideea educației integrate a apărut ca o reacție firească a societății la obligația acesteia de a asigura cadrul necesar și condițiile impuse de specificul educației persoanelor cu CES. „Educația integrată (incluzivă) și reabilitarea pe baza resurselor comunitare reprezintă abordări complementare, care se sprijină reciproc în favoarea acordării de servicii pentru persoanele cu cerințe speciale.” (UNESCO, 1980)

Școala tradițională îi privește pe elevi ca pe niște indivizi, „care nu știu nimic și care trebuie să învețe tot ce li se oferă (copilul este asemenea unei cutii goale, care urmează să fie umplută)” (Rivas Flores, 1997)

Pe de altă parte, școala diversității vede în elevi niște participanți activi la elaborarea informației și cunoștințelor cuprinse în conținutul învățării.

Dacă în modelul tradițional, relațiile familiei cu școala sunt slab reprezentate, în condițiile școlii pentru diversitate, părinții participă direct la viața școlii, au dreptul să-și exprime propria viziune asupra modului de funcționare a școlii și să participe concret la influențarea actului managerial în școală.

Famiiliile copiilor cu cerințe educative speciale au obligația să se implice în activitățile extrașcolare ale copiilor și să aibă răbdare și înțelegere față de schimbările mai lente sau mai rapide din viața copiilor lor.

Astfel, membrii familiilor cu copii cu cerințe educative speciale trebuie:

- ✓ să fie participanți activi la toate activitățile școlii;
- ✓ să fie modele de acțiune și comportament în acceptarea și susținerea integrării persoanelor ce cerințe speciale;
- ✓ să sprijine profesorii în demersul lor de a asigura evoluția și formarea copiilor;
- ✓ să fie parteneri sinceri de dialog și să accepte, fără rezerve, colaborarea cu echipa de specialiști, care se ocupă de educarea și recuperarea copiilor lor, urmărind împreună progresul înregistrat de copil în diverse situații de viață.
- ✓ să colaboreze cu alți părinți, în grupele de suport ale părinților și să împărtășească și altora experiențele personale cu proprii copii, la activitățile desfășurate în mijlocul familiei.

Familia este mediul în care se dezvoltă și evoluează copiii, este celula care are o importanță covârșitoare în formarea omului de mâine, născut din copilul de azi. De aceea, familiile trebuie încurajate și sprijinite, prin acțiuni sociale specifice, care favorizează derularea optimă a relațiilor educaționale. Intervenția socio-educțională se constituie dintr-un complex de măsuri, care sprijină familia, intervenind în reglarea relațiilor intrafamiliale, în favoarea educației familiei și a educării copiilor